

Socialistisk ugekommentar

- udsendt af SAPs Forretningsudvalg fredag den 20. december 2009.

COP15 er død! Bevægelsen længe leve!

Klimatopmødet er slut og det danske formandsskab må sidde tilbage med en dårlig smag i munden. Hvad der var blevet udråbt til dét møde, der skulle redde planeten er slået fuldstændigt fejl. Frem til slutningen blev der forhandlet om et dokument, der ville betyde en koncentration af drivhusgasser i atmosfæren, der var næsten dobbelt så høj, som videnskabens anbefalinger - med en global temperaturstigning på mindst 3° C. til følge.

En åbenlyst skandaløs konklusion for millioner af mennesker samt utallige biosystemer og arter.

Forhandlingerne har været præget af udelukkelsen af protester indenfor forhandlingerne og politiundertrykkelse af protesterne udenfor. Mens det står klart for alle, der har fulgt problemet, at det er de vestlige, industrialiserede, lande, der bærer det største historiske og nutidige ansvar for klimaforandringerne, så har de vestlige regeringsledere fastholdt retten til at være de eneste, der kommer med forhandlingsudspil og samtidig har de med al magt forsøgt at banke utilfredse regeringer på plads..

Det er selvfølgelig svært at se, hvad der foregår bag lukkede forhandlingsdøre, og vi må også protestere over, at verdens befolkning ikke kan få indblik i de egentlige forhandlinger og de kneb, der bruges der. Men man får en fornemmelse af tonen, når forhandlere udtaler, at de afrikanske lande 'står med skålen i hånden'. Denne racistiske adfærd er et udtryk for det neokoloniale spøgelse, der hænger over forhandlingerne. Ikke desto mindre skal vi være fuldstændigt klare over at der også er classeskel i det globale syd og at ukritisk pengeoverførsel til mange af disse lande havner direkte i lommen på den politiske og økonomiske overklasse. Dette problem kan kun løses gennem systematiske tiltag, såsom opgivelsen af den intellektuelle ejendomsret, eftergivelse af al nuværende gæld og overførslen af politisk og økonomisk magt.

Store firmaer med deres regeringer i ryggen har sat sig for at bruge de nuværende udledninger som udgangspunkt for en retfærdig aftale, eller med andre ord: de har tænkt sig at tage den enorme sociale og økonomiske ulighed, der hersker i verden som udgangspunkt for, hvordan fremtiden skal se ud. Dette er både farligt og uacceptabelt for befolkningerne i det globale syd.

Det er denne afskyelige opførsel, der går igen, når politiet blev sat ind mod delegerede, der forsøgte at komme ud af forhandlingerne for at tale indfødtes rettigheder og klimaretfærdighed med fagforeningsfolk, bønder og andre aktivister i kampen for klimaretfærdighed. I det hele taget har den danske regering, med FN ledelsens stiltiende accept, brugt topmødet til at underminere demokratiske rettigheder og sætte nye standarder for politiundertrykkelse af kritiske røster.

Ligesom klimaforandringer kommer også en autoritær stat umærkeligt snigende. Terrorlove, lømmelpakke, aflytninger, overvågning, udvidet brug af civilbetjente og deciderede provokationer fra politiets side har i den konkrete sag været med til at kriminalisere modstand mod topmødet og dets dagsorden. Men på længere sigt udgør politiets strategi under topmødet en alvorlig trussel mod retssikkerheden i Danmark og mod retten til at demonstrere og blive hørt. Men det er ikke kun en trussel for den danske bevægelse, men for alle sociale bevægelser, og det sætter en farlig standard for statens opførsel ved fremtidige topmøder.

Ikke desto mindre kan vi konstatere, at en inspirerende bevægelse er blevet til i København. Klimaforhandlingerne har indtil nu været præget af store NGO'er og organisationer, der forsøgte sig med progressiv lobbyisme. Men demoen den 12. december viste, at klimaet er blevet en sag som tusindvis af mennesker bekymrer sig nok om til at gå med i en af danmarkshistoriens største demonstrationer og den største nogensinde på klimaspørgsmålet.

Masser af de mennesker, der gik på gaden d. 12, gjorde det under systemkritiske paroler som 'Planet - Not Profit', paroler der var udvalgt efter en internetafstemning og på den måde udtryk for en stigende kritik af det profitorienterede samfund. Med alliancen mellem Climate Justice Now! og Climate Justice Action er det lykkedes at forene kræfter på gaden med kræfter indenfor systemets mure.

Ydermere er det lykkedes at forene folk med vidt forskellig politisk og organisatorisk baggrund i kravene om klimaretfærdighed og systemforandring.

Det er en enorm sejr, at denne bevægelse fastholdt sit aktionskodeks og ikke lod sig provokere af politiet. Denne disciplin og forpligtigelse har vi set gentaget i fangesolidaritetsaktioner over hele Europa.

Bevægelsen er stadig svag og ny, men den er international. På et minimalt, men radikalt, program der indeholder krav som at lade fossile brændstoffer blive i jorden og anerkendelse af klimagælden har tusindvis af aktivister fra sociale bevægelser fundet et fælles udgangspunkt. I Danmark har vi nu to opgaver:

- Den første opgave er, at fortsætte solidaritetsarbejdet med de uskyldigt fængslede. De må modtage al mulig støtte og de skal vide, at der er kræfter der støtter dem og står parat til at hjælpe. Dette arbejde må kædes sammen med et direkte angreb på regeringens retspolitik, der nu truer med underminere demokratiske rettigheder. Det er venstrefløjens opgave at inddrage faglige organisationer i dette forsvar for de demokratiske rettigheder.

- Den anden opgave er at bruge erfaringerne fra klimatopmødet i opbyggelsen af en dansk bevægelse. Erfaringerne fra d. 12. sidder stadig i tusindvis af danskere, og disse mennesker savner svar efter et fejlslået topmøde. Det svar eksisterer. Efter den 16. kaldte arrangørerne på 'peoples assemblies' overalt - i skoler, på arbejdspladser og i lokalmiljøer og Klimaforum har præsenteret en ganske radikal tekst, som konklusion på det alternative topmøde. Disse tiltag må støttes. Derudover må en systemkritisk klimapolitik rodfæstes i konkrete danske kampe, forholdet til den danske natur samt fastholdelsen og udviklingen af lokal dansk produktion.

Det er helt nødvendigt at Enhedslisten og SUF kaster sig ind i disse kampe.

Socialistisk ugekommentar udsendes af SAPs Forretningsudvalg hver weekend. Hvis du er interesseret i at få den tilsendt direkte på mail kan du bestille den på sap@sap-fi.dk